

Fredie houdt van folk met vleugje moraal

Ze speelde voorheen in een klezmerband én in een punk-polkaband, en toert momenteel met Renate Dorrestein door het land om te zingen over haar boeken. Fredie Kuiper is van verschillende muzikale markten thuis, en dat was gisteravond te horen bij het concert van Fredie's Bende in het Parool Theater. Kuiper: "Maar ik ben bovenal een geboren en getogen Amsterdammer, dus het levenslied zit me in het bloed." Folkachtige levensliederen dus, met een vleugje klezmer. Alles zelf geschreven en gecomponeerd. De band is vijf jaar bij elkaar, en bracht twee cd's uit: *Anders* in 2000 en *Wat heb je te verliezen* in 2007.

Prettig begeleid door Arno Duivestein (tuba en euphonium), Jan Doedens (trompet, basgitaar en percussie), Maarten Eijssker (gitaar), zingt Fredie Kuiper liederen over de liefde, rozen en drank. Meezingballades die thuishoren in volle warme cafés. Kuiper speelt vol overgave mee op haar accordeon.

Andere nummers zijn verhalen-der en zachter gezongen (dat, eerlijk is eerlijk, Kuipers stem wel ten

goede komt) zoals het nummer over tijd tekort hebben in het leven. In een aantal liedjes waagt Kuiper zich aan moralistischer onderwerpen, zoals het uitputten van de aarde in *Vast*: 'Eén ding is zeker, één ding staat vast, we zullen hier verdwijnen, we waren slechts te gast'.

Als Kuiper begint te vertellen dat het volgende nummer gaat over iemand die al een tijdje vastzit, roept iemand uit de zaal meteen: "Holleeder!" Een Hollands georiënteerd publiek, dat is waar deze band op draait.

Kuiper waagt zich ook nog zijdelings aan politiek, in het nummer over een te vol Nederland, het grote goed 'vrijheid' en je mond open-trekken ('oog om oog, tand om tand, er is niks aan de hand in dit land. Als je zwijgt, ben je laf'), en over mannen met baarden die de wereld tiranniseren.

In juni staat Fredie's Bende op theaterfestival Oerol.

MIRA ZEEHANDELAAR

Vanavond: Lentetalent 1/4. Nieuwe podiumkunstenaars en jonge musici strijden om De Glazen Narcis.